

Titel: Hellige Taler, afhandlede i Kabinettet paa Kronborg, for Dronning Carolina Mathilda, af Peder Hansen, residerende Kapellan ved Slots- og Garnisons- Kirken i Helsingør.

Citation: "Hellige Taler, afhandlede i Kabinettet paa Kronborg, for Dronning Carolina Mathilda, af Peder Hansen, residerende Kapellan ved Slots- og Garnisons- Kirken i Helsingør.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2*, Sander og Morthorst, 1773, s. 71. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_002-shoot-w2_002_004_p71_bZONE1469000.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

61 ster, — vi svare da af Guds Ord, der staaer skrevet: Gal. 5, 19. 21. Kiødsens Gierninger ere aabenbare, som ere Hoer, Skiørlevnet, Ureenhed, Uteerlighed, Afgudsdyrkelse, Had, Mord, Drukkenskab, Fraadserie; de, som gøre saadanne Ting, skal ikke arve Guds Rige. Vil Diævelen friste os til Stolthed og Foragt mod vore Medmennesker, — vi svare, der staaer skrevet: 1 Petr. 5, 5. Gud staaer de Hoffærdige imod ; men de Ydmyge giver han Naade, Vil Diævelen friste os med Tvivl om Guds Naade, for Skrøbeligheds Synder, — vi svare, der staaer skrevet: Rom. 8. Der er ingen Fordømmelse for dem, som ere i Christo Jesu, der ikke vandre efter Kiødet, men efter Aanden. Vil denne Fordervere lede os til Fortvivlelse, ved at gjøre os Synds Forladelse umuelig, formedelst vore begangne store Synder, — vi bør da tage vor Tilflugt til Guds Naades Forjættelser i hans Ord, hos Propheten Ezech. 18, 2. 3. Monne jeg skulde have Behagelighed i den Ugudeliges Død, siger den Herre, Herre! Monne ikke mere derudi, at han omvender sig fra sine Veie, og maa leve? v. 21. Men naar den Ugudelige omvender sig fra alle sine Synder, som han haver gjort, og holder alle mine Skikke, og gjør Ret og Retfærdighed, da skal han visselig leve, han skal ikke døe, Ja, hvortil og hvorfra endog